

"Jos et oo niinku muut, oot erilainen"

Tiiän, et mun tilanne ei oo todellakaan vakava, mut halusin kysyä neuvoa. Mulla on siis yks hyvä kaveri, joka on ollu mun paras ystävä nelosluokalta asti. Ollaan oltu koko ikämme samalla luokalla.

Sitä mun kaveria on omien sanojensa mukaan kiusattu koko ala-asteen ajan. Se on tietääkseni valehdellu vanhemmilleen siitä kiusaamisen vakavuudesta, kun todellisuudessa sitä on suurimmaks osaks vaan nimitelty ja haukuttu, vaikka vanhemmilleen se väittää, et sitä on lyöty ja kaadettu maahan ja ns. kiusattu paljon pahemmin. No, ala-asteella tää mun kaveri oli vielä suhteellisen hyvin oma itsensä ja sen itsetunto oli ihan ok.

Ylä-asteelle mennessä kiusaaminen loppui, mut nykyään musta tuntuu et sen itsetunto on melko huono. Se on aina ollu mua lyhyempi ja pienikokoisempi, ja se on kans tosi nirso. Mut nyt yläasteella sille on tullut joku pakkomielle olla just niinku muut, tai muuten se on erilainen. Itelläni ei oo mitään itsetunto-ongelmia ja oon aina ollu sinut itteni kanssa, enkä myöskään koe paineita olla samanlainen kuin muut. Tää mun kaveri käyttää nykyään aina merkkivaatteita, rehentelee kaikilla mailla missä on käynyt ja esittää tosi usein olevansa jotain muuta kuin on. Sillä on kans pakkomielle miettiä ennen asioiden tekemistä, et mitä muut ajattelee. Yks esimerkki tästä on se, että kun on talvi ja on kylmä, se ei voi käyttää ohuita sukkahousuja farkkujen alla, kuten mä, koska se on noloa, vaan sillä on farkut ja niiden päällä Adidaksen leggingsit, jotka oikeesti näyttää vähän oudolle, kun niiden farkkujen taskujen muodot näkyy läpi niistä legginsistä. Se ei myöskään voi käyttää sellaisia magneetiläppäsiä puhelinta suojaavia kuoria, koska nekin on nolot. Kaipaan sitä, millainen se oli ennen ja oon sanonu sille siitä, mut tää vaan jatkuu.

Se mun kaveri myös valehtelee melko usein, jopa mulle. En tiedä, vaikuttaako uskonottomuus sen tilanteeseen, et sillä ei vaikka oo omaatuntoa, mut oon välillä huolissani siitä. Se on kans välillä hiukan itsekäs ja ehkä vähän narsistinen, ei oikeen osaa välttää kokea empatiaa ja välillä kun me sovitaan jostain tapaamisesta ja mulle ei käy, se suuttuu ja siitä tulee sellainen et sen mielestä kaikkien pitäisi tanssia just sen pillin mukaan. Se myös ilmaisee tosi vahvasti, jos se ei pidä jostain henkilöstä. Olin 7. luokan syksyllä opon luona juttelemassa yhestä sen aiheuttamasta "kiusaamis"jutusta, ja opo sano, että oon oikeesti hyvä ystävä, ku jaksan sitä ja sen oikkuilua.

Haluaisin siis apua siihen, miten vois in auttaa sitä nostamaan sen itsetuntoa ja myös apua niihin sen luonteenpiirteiden parantamiseen. Tiedän myös, et nää ongelmat voi osittain johtuu murrosiästä, mut haluaisin silti vinkkejä. Voi myös kertoa omia kokemuksia kommentteissa, nekin auttaa. En siis haluaisi myöskään lopettaa meidän ystävyyttä, koska silloin ku ollaan kahdestaan meillä, se on tosi kiva.

Source URL:

<https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/jos-et-oo-niinku-muut-oot-erilainen>